Cirque Salamoński

am Kononenplatz.

Sonnabend den 18. Januar 1873:

Erste Vorstellung

in der höheren Reitkunst, Pferde-Dressur, Gymnastik, Manövern, Quadrillen ꝛc. ꝛc.

Die Vorstellung besteht aus 18 verschiedenen Productionen. Die Zwischenpausen werden durch 9 der vorzüglichsten Clowns (Komiker) ausgefüllt.

Ausführliche Programme sind im Circus à 1 Sgr. zu haben. Vor Beginn der Vorstellung Concert der Circus-Capelle unter Leitung des Capellmeisters Herrn Stemm aus Berlin.

Der Circus ist mit über 400 Gasflammen auf das Brillanteste erleuchtet, gut geheizt und mit Amphitheatern erbaut, daher die Aussicht ganz frei.

Restaurationen und Büffets sind im Besitze des Conditors Herrn **Urbański** auf das Prompteste eingerichtet.

Preise der Plätze:

Eine Loge mit 4 Stühlen	4 Thlr.	— Sgr.
Ein Logensitz	1 „	— „
Ein Parquetsitz	— „	20 „
Erster Platz	— „	15 „
Zweiter Platz	— „	10 „
Dritter Platz	— „	5 „

Billets sind an der Circuskasse **von 11 Uhr früh bis 1 Uhr Mittags, sodann von 4 Uhr Nachmittags bis zum Schluß der Vorstellung** zu haben, sind jedoch nur an dem Tage gültig, an welchem selbe gelöst werden.

Es werden täglich Vorstellungen statt finden.

Dringend wird gebeten, sich in allen Räumen des Circus, mit Ausnahme des Büffets, des Rauchens zu enthalten und keine Hunde mitzubringen.

Circusöffnung 6½ Uhr. — Anfang des Concerts 7 Uhr.
Anfang der Vorstellung 7½ Uhr. — Ende 10 Uhr.

Sonntag den 19. Januar 1873:

Zweite Vorstellung.

Hochachtungsvollst.

Albert Salamoński,

Director.

16. Ogłoszenie informujące o występach Cyrku Salamońskiego opublikowane w popołudniowym wydaniu „Posener Zeitung" w piątek 17 stycznia 1873 roku

niemal codziennie zapowiadały pokaz „6 karych ogierów jeżdżonych przez dyrektora", a także występ reklamowany formułą: „Monplaisir, arabski ogier siwy jeżdżony przez dyrektorową panią Linę Salamońską"[139]. Widzowie wielokrotnie oklaskiwali „Pana Cleo zwanego latającym człowiekiem w swych nie widzianych tu dotychczas produkcyach i podwójnych salto mortale"[140]. Zdumienie budziły pokazy możliwości fizycznych „człowieka kauczukowego" zapowiadanego jako Mr. Reffin oraz „bieg na 18 stóp wysokich szczudłach" klauna Charltona[141]. Szczególne znaczenie i powodzenie miały pantomimy realizowane z niezwykłą precyzją i rozmachem inscenizacyjnym – „*Hrabia Bolowski, czyli wygnanie Mazepy na Ukrainę* – historyczna pantomima wykonana przez wszystkich członków Towarzystwa na 40 koniach", „*Niedźwiedź i warta* – nader komiczna scena z rosyjsko-francuskiej wojny", „*Great steeple chasse, czyli angielskie polowanie na jelenie* wykonane przez wszystkie damy i panów Towarzystwa na 28 najlepszych koniach, na których jeźdźcy i panie przy ściganiu żywego jelenia przesadzą przez 20 kaskad i przez 3 ½ stopy wysokie żywe płoty"[142]. Swoją wielką miłość do koni Albert Salamoński manifestował w trakcie każdego przedstawienia. W kulminacyjnym momencie wyprowadzał na maneż najlepsze konie arabskie ze swojej stajni i prezentował je publiczności, objawiając zebranym nie tylko talent tresera i woltyżera, lecz także hodowcy. 5 marca przedsiębiorstwo cyrkowe Salamońskiego zagrało specjalne przedstawienie, a dochód z niego został przeznaczony na rzecz poznańskich towarzystw dobroczynnych[143].

Cyrk Salamońskiego
na Działowym placu.
W sobotę dnia 1 marca 1873
Wieczorem o godz. 7½
Wielkie nadzwyczajne
galowe przedstawienie.
BENEFIS
pani Liny Salamońskiéj.
UWIADOMIENIE!!!
W czwartek dnia 6 marca 1873 niedwołalnie
OSTATNIE PRZEDSTAWIENIE.
W niedzielę dnia 2 marca 1873
Pierwszy występ gościnny
dwóch angielskich Clown'ów.

17. Anons zapowiadający marcowe przedstawienia Cyrku Salamońskiego wydrukowany w „Dzienniku Poznańskim" w sobotę 1 marca 1873 roku

139 DP 1873, nr 32 z soboty 8 lutego, s. 4.

140 DP 1873, nr 29 ze środy 5 lutego, s. 4.

141 DP 1873, nr 51 z niedzieli 2 marca, s. 6.

142 Zob. DP 1873, nr 33 z niedzieli 9 lutego, s. 6; nr 42 z czwartku 20 lutego, s. 4; nr 44 z soboty 22 lutego, s. 5. O wymienionych pantomimach pisała Janina Hera w swojej książce *Z dziejów pantomimy, czyli pałac zaczarowany* (przedmowa Z. Raszewski, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1975, s. 261–264, 271–272).

143 DP 1873, nr 53 ze środy 5 marca, s. 4.